

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. S.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 8 marca 2024 r.,

wniosku obrońcy z urzędu skazanego o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. A. S., Kancelaria Radcy Prawnego w W., kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych, w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2023 r., w sprawie II KK 155/23, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy skazanego J. S. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 15 listopada 2022 r., VI Ka 1139/20, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 2 września 2020 r., IV K 1019/17.

Pismem z dnia 19 lutego 2024 r. (k. 93 akt VI WKK 5/23) obrońca z urzędu skazanego złożył wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu. Doprecyzował, że chodzi o koszty pomocy prawnej polegającej na sporządzeniu i wniesieniu kasacji. Wskazał, że koszty te nie zostały uiszczone w całości, ani w części.

Obrońca wniósł o zasądzenie kosztów według stawek z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1935). Powołał się na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, zwłaszcza wyrok z dnia 20 grudnia 2022 r., SK 78/21 (OTK-A z 2023 r., poz. 20).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej przez r.pr. A. S. skazanemu J. S. z urzędu należało uwzględnić.

Radca prawny A. S. został wyznaczony obrońcą z urzędu skazanego celem sporządzenia i podpisania kasacji albo poinformowania sądu o niestwierdzeniu podstaw do wniesienia kasacji (k. 22 i 26 akt VI WKK 5/23). Obrońca z urzędu sporządził, podpisał i wniósł do Sądu Najwyższego kasację (k. 53-59 akt WKK 5/23), która została oddalona jako oczywiście bezzasadna. Toteż należało zasądzić na jego rzecz wynagrodzenie za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Sąd Najwyższy uznał, że obrońcy z urzędu należało zasądzić wynagrodzenie zgodne z rozporządzaniem, na które wskazano w uzasadnieniu wniosku, bowiem różnicowanie wynagrodzenia obrońcy z urzędu poprzez jego obniżenie w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymałby, gdyby występował w sprawie jako obrońca z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia. Wobec tego na podstawie § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935) należało zasądzić na rzecz obrońcy skazanego kwotę 720 zł, w tym 23% VAT.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ał]

